

Folketingets Enerkipolitiske Udvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato 16. marts 2009
J. nr.

Enerkipolitisk Udvalg har i brev af 27. februar 2009 stillet mig følgende spørgsmål til L 3, stillet efter ønske af Per Clausen (EL), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål 21:

”Vil ministeren redegøre for, hvilken forskel det gør for energiselskaberne og forbrugerne, hvis lovforslaget bliver vedtaget i den fremsatte form, i forhold til bekendtgørelse nr. 1520 af 23. december 2004 og den tilhørende vejledning, som den blev udformet i november 2006?”

Svar:

I forhold til bekendtgørelse 1520 og den tilhørende vejledning er der i lovforslaget sket følgende væsentlige ændringer og præciseringer. Hertil kommer enkelte mindre ændringer af teknisk karakter.

Nettoprincippet, hvorefter indtægtsrammerne forhøjes med virksomhedernes meromkostninger i forbindelse med nødvendige nyinvesteringer, er fastlagt i L 3, og beregningen heraf er ændret med ændringsforslaget til L 3. I de tilfælde, hvor en nyinvestering erstatter et eksisterende anlæg, skete der efter bekendtgørelsen kun modregning af sparede driftsomkostninger.

Efter L 3 skulle der ved forhøjelsen af indtægtsrammen tillige ske fradrag for de afskrivninger af det skrottede anlæg, som indgik i selskabets indtægtsramme. Afskrivningerne var udregnet på baggrund af selskabernes åbningsbalancer pr. 1. januar 2000, hvori også indgik anlæggenes forventede restlevetid. Efter ændringsforslaget til L 3 sker der fradrag for de forventede sparede omkostninger til den fremtidige fornyelse af anlæggene, der ville være nødvendig for en fortsat drift, hvis anlægget ikke var blevet skrottet. Det vurderes, at ændringsforslaget giver et mere retvisende billede af de sparede omkostninger ved f.eks. kabellægning af luftledningsanlæg.

Nødvendige nyinvesteringer. Bekendtgørelse 1520 giver en overordnet definition af nødvendige nyinvesteringer, som blev udbygget med forklaringer i vejledningen. Med bortfaldet af vejledningen er der usikkerhed om, hvilke typer af investeringer, der kan give anledning til forhøjelse af indtægtsrammen. Lovforslaget, L 3, giver en udtømmende liste over de typer af investeringer, der kan medføre forhøjelse af indtægtsrammen.

Merforrentning. Efter bekendtgørelsen nedbringes en virksomheds merforrentning med et beløb svarende til højst 2 pct. af virksomhedens indtægtsramme om året. Bestemmelsen blev udformet således for at sikre et incitament til effektivisering i virksomhederne. Mekanismen har imidlertid vist sig i mange tilfælde ikke at sikre en reel nedbringelse af merforrentningen, fordi de forskellige faktorer, der forbedrer forrentningen, samlet set overstiger 2 pct. af indtægtsrammen.

Efter L 3 betragtes merforrentning som en difference i forbrugernes favør, der skal tilbageføres til forbrugerne. En strafrente skulle sikre et incitament til, at denne merforrentning hurtigt blev ført tilbage til forbrugerne, ligesom den ville give virksomhederne et incitament til ikke fremover at opkræve indtægter, som ville resultere i merforrentning. Bestemmelsen sikrer imidlertid ikke et incitament til effektivisering i virksomhederne.

Ændringsforslaget til L 3 tager udgangspunkt i en opgørelse af merforrentningen som glidende gennemsnit over 3 år. Nedbringelsen af merforrentningen påbegyndes året efter den er opgjort. Den nedbringes over de følgende år gennem reduktion af indtægtsrammen. Den samlede periode fra merforrentning er optjent, til den er endelig nedbragt, er 7 år. Ændringsforslaget indebærer, at der ikke føres beløb tilbage til forbrugeren, og der opereres ikke med en strafrente som incitament til at undgå merforrentning. Virksomhederne vil derfor have et incitament til effektivisering, fordi de i en periode vil have økonomisk udbytte af evt. effektiviseringer.

”Indtægter” og ”andre indtægter” defineres i L 3 efter årsregnskabslovens bestemmelser. Det indebærer, at der ikke kan opgøres eller indregnes indtægter eller ”andre indtægter” inden for den samme juridiske person. Som konsekvens heraf kan der ikke indregnes bortfald af ”andre indtægter” inden for den samme juridiske person. Endvidere præciseres det, at ”andre indtægter” forudsætter, at de knytter sig til den bevillingspligtige aktivitet, der bærer de dermed forbundne omkostninger som nødvendige omkostninger, og at de udgår af indtægtsrammen, hvis disse forudsætninger ikke er opfyldt. Disse forhold var ikke klart beskrevet i bekendtgørelsen, hvilket har givet anledning til tarifførhøjelser i nogle selskaber. Ændringsforslaget præciserer, at andre indtægter, der er bortfaldet inden den 8. oktober 2008, betragtes som bortfaldet på denne dag. Indtægtsrammerne vil derfor blive reduceret tilsvarende i de berørte selskaber med virkning fra den 8. oktober 2008.

Regnskabsmæssige omlægninger. Nogle selskaber har kunnet forhøje deres tariffer som følge af regnskabsmæssige omlægninger. Spørgsmålet om regnskabsmæssige omlægninger er ikke forudset eller behandlet i bekendtgørelsen. Det er heller ikke behandlet specifikt i lovforslaget, men kun som en beskrivende forudsætning i bemærkningerne til § 70, stk. 2, om at priserne ikke i gennemsnit må stige i forhold til tarifferne pr. 1. januar 2004. Ændringsforslaget til L 3 indebærer, at der kun ved fremtidige regnskabsmæssige omlægninger skal ske en tilsvarende omlægning i sammenligningsåret 2004.

Foreløbige værdier. Energitilsynets benchmarking af selskabernes effektivitet bygger på en sammenligning mellem selskaberne. Det forudsætter, at alle selskaber indsender deres oplysninger rettidigt, hvilket erfaringsmæssigt ikke er tilfældet. Dette forhold var ikke forudset eller behandlet i bekendtgørelsen. Lovforslaget, L 3, giver Energitilsynet mulighed for at fastsætte foreløbige værdier for de virksomheder, der ikke leverer oplysningerne indenfor tidsfristen. Herved kan benchmarkingen gennemføres uden unødvendig forsinkelse. Virksomhederne kan til enhver tid indsende deres korrekte oplysninger, der derefter erstatter de foreløbige værdier. Dette giver ikke anledning til fornyede benchmark beregninger, men der kan ske en justering af virksomhedens effektiviseringskrav året efter.

Alt i alt giver L 3 en bedre forbrugebeskyttelse end bekendtgørelse 1520.

Med venlig hilsen

Connie Hedegaard